

Nedeľa sv. Trojice – 7.6.2020

Komu slúžiš?

Blahoslavený človek, ktorý počuje Božie slovo a zachováva ho.

Jeremiáš 25:5-6 „Odvráťte sa každý od svojej zlej cesty a od svojich zlých skutkov a ostanete bývať na pôde, ktorú vám a vašim otcom dal Hospodin od vekov až na veky. A nechodte za inými bohmi slúžiť im a klaňať sa im a nedráždite ma výtvorom svojich rúk. Potom nebudem s vami zle nakladať“.

Každý človek niekomu slúži, niekomu sa klania. Pán Boh si bol vedomý tejto túžby v ľudskom srdci, preto hneď prvé prikázanie znie: „*nebudeš mať iných bohov okrem Mňa*“. Stalo sa to heslom v živote vyvoleného ľudu, ale nestratilo platnosť ani dnes. Preto aj nám v túto nedeľu sv. Trojice znejú slová: „*nechodte za inými bohmi*“. Máme Boha, ktorý je vo svojej podstate, láske a prístupu k ľuďom dokonalý. **V Ňom a skrze Neho dostávame všetko, čo nám treba pre časný i večný život. Preto nie je dôvod chodiť za inými bohmi.** Ale my, ľudia, sa od Pána Boha, napriek tomu, odvraciame a slúžime kadečomu a kadekomu. Biblia to nazýva modloslužbou, keď človek slúži niekomu či niečomu inému, ako jedine Hospodinovi.

Podme si trochu náš text rozobrať: **čo to znamená slúžiť cudzím bohom?** Možno si predstavíme bohov, ktorým sa klaňali v minulých dobách – v podobe rôznych stĺpov, v podobe zvierat alebo prazvláštnych foriem, ktoré nám už dnes pripadajú smiešne, primitívne a nemysliteľné. **Povieme si: ja predsa nemám doma žiadnu sošku, ktorej sa klaniam. Ale treba k modloslužbe starodávnu sochu? Nie sme často uspokojení s tým, ako my žijeme, ako prejavujeme svoju vieru, akí sme nezávislí, že si povieme: ja predsa neslúžim cudzím božstvám?**

Slúžiť znamená vykonávať rozkazy a prania niekoho. Ten, čo slúži, nie je slobodný, lebo niekomu podlieha a koná na príkaz toho, komu sa dal do služby. Ak hovoríme o modlách, ktorým slúžili aj naši pohanskí predkovia, tak to boli rôzne **predmety, ktoré vytvorili ľudské ruky.** Kusy železa, dreva, či iné hmoty, ktoré slúžia k niečomu inému. Prorok Izaiáš napríklad o modlách a bôžikoch z dreva hovorí: „*Potom poslúži človeku ako palivo. Zoberie si z neho a zohreje sa, ba založí oheň a upečie chlieb, aj boha zhotoví z neho a pokloní sa. Spraví z neho tesanú modlu a padne pred ňou*“ (Iz 44:15). Týchto bôžikov stvorila len ľudská predstavivosť. Títo bohovia mohli mať iba také vlastnosti, aké im ich „stvoriteľ“, človek pripísal. V podstate teda platí, že **služba týmto bohom – rôznych soškám – bola službou ľudským myšlienkam a postojom. Klaňať sa týmto bohom, znamenalo klaňať sa človeku a jeho dielu.** Dnes to môžeme vidieť v tom, že ľudia majú na rukách červené šnúrky a vo vitrínkach

sloníkov šťastia, na krku rôzne amulety a na sociálnych sieťach zdieľajú obrázky, ktoré majú ich život naplniť blahobytom.

Prečo si človek vyberá službu takýmto božstvom namiesto služby Trojjedinému Bohu? Jednoducho preto, lebo **títo bohovia od človeka nič nevyžadujú, nezavazujú nás k ničomu**, lebo keďže sú dielom ľudských rúk, tak pritakávajú ľudským myšlienkam, skutkom, nápadom. Bez ohľadu na to, či sú zlé alebo dobré, takýto boh vám nebude protirečiť. ***Človek je naklonený k zlému a tak si radšej vyberie božstvo, ktoré s ním súhlasí, ako Boha, ktorý bojuje proti nespravodlivosti, upozorňuje na hriech, nedovoľuje žiť bez hraníc a ktorý vyžaduje od človeka poslušnosť a zodpovednosť.*** Ľuďom to aj dnes vyhovuje. **Lepšie sa nám totiž žije podľa vlastného srdca, ako podľa Božích príkazov, lepšie sa nám uskutočňujú naše vlastné plány v živote, ako hľadá Božia vôľa s nami, je pre nás jednoduchšie, pohodlnejšie, a podľa nás aj lepšie robiť to, čo nám vyhovuje, ako by sme mali poslúchať Pána Boha, ktorý od nás niekedy vyžaduje aj to, čo je nám proti srsti.** Modlárstvo teda nie je iba služba viditeľným božstvám, soškám, rytinám. Modlármí sa stávame v hĺbke svojho srdca, keď zabúdame na Boha, na Jeho lásku, príkazy, na to, čo pre nás v Ježišovi urobil a žijeme iba podľa seba, svojich zásad a myšlienok. ***Modlármí sme vtedy, keď nám na Bohu a na Jeho plánoch s nami nezáleží, ale hľadáme iba svoju vôľu a uspokojujeme svoje túžby, bez ohľadu na to, čo hovorí Pán Ježiš.***

Čo robiť, aby sme neboli modlármí, ale aby sme slúžili iba nášmu Trojjedinému Pánovi? **Musíme dávať pozor na to, koho a čo počúvame. Musíme regulovať myšlienky, ktoré na nás vplyvajú či už od iných ľudí alebo z médií či sociálnych sietí.** Aby sme neboli modlármí, mali by sme kontrolovať a podľa Božieho slova naprávať aj naše vlastné myšlienky, lebo nie všetko zlé v našom živote pochádza z cudzej hlavy. Pán Ježiš svojich nasledovníkov varoval pred tým, čo produkuje ich srdce, pretože práve z nášho vnútra pochádzajú zlé veci, hriechy, modloslužba. Treba sa naučiť, že nie všetko, čo sa nám zdá byť dobré, dobré aj je. ***Pán Boh nám dal rozum a schopnosť rozlišovať dobro a zlo, rozhodovať sa – to treba využiť na to, aby sme vedeli ľudí, veci, myšlienky správne posúdiť.*** **Ak sa chceme vystríhať modloslužby, mali by sme si uvedomiť, že nie my sme mierou všetkých vecí, že nie sme pánmi ani bohmi, ale že je nad nami Ten, o ktorom Písmo hovorí, že nás pozná do špiku našich kostí a že vládne nad všetkými a každým. Ak sa chceme vystríhať modlárstva, potom by sme mali poznať, čítať a počúvať Božie slovo a v ňom hľadať Božiu vôľu, čo si samozrejme vyžaduje pokoru a vyvarovanie sa pýchy.**

Ak nechceme byť modlármi, mali by sme prestať pripisovať prílišnú moc tomu, čo hovoria a čo si myslia ľudia, vrátane nás samých. Treba vziať do ruky Bibliu a skúmať, čo pre nás konkrétne hovorí Boh, ktorý je silný a zároveň láskavý.

Príde totiž čas, keď budeme potrebovať záchranu, nielen časnú, ale aj tú pri poslednom súde – ktorý boh nám pomôže? My sami si pomôžeme, alebo sa za nás postaví nejaký človek alebo nás zachráni soška či šnúrka na ruke alebo nás zachráni filozofia či náš vlastný rozum? Nie: jedinou našou záchranou, skutočným Bohom a Spasiteľom pre večnosť je náš, Trojjediný Boh: Otec, Syn a Duch svätý. On nech nás sprevádza a žehná nás a my Mu verne slúžme. Amen.